

1800 και κάτι...

Ευαγγελισμός & Ελληνική Επανάσταση

Μανώλης Τσαγκάτος
20/1/2018

(Αγνή Παρθένε-μουσικό θέμα)

Στις 25 Μαρτίου εορτάζουμε τον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου αλλά και την επανάσταση των Ελλήνων κατά των Οθωμανών.

Ευαγγελισμός της Θεοτόκου, η χαρμόσυνη δηλαδή είδηση, που έφερε ο Αρχάγγελος Γαβριήλ στην Παναγία, ότι μέσω αυτής θα ενσαρκωθεί ο Υιός του Θεού: «Ιδού νυν ευαγγελίζομαι χαράν μεγάλην» της είπε ο Αρχάγγελος.

Όταν η Παναγία ρώτησε: **«πώς είναι δυνατόν να τεκνοποιήσω χωρίς άνδρα;»** ο Αρχάγγελος της απάντησε: **«το Άγιο Πνεύμα θα έρθει σε εσένα και με τη δύναμη του Θεού θα συντελεστεί η ενσάρκωση του Υιού του».**

Έτσι, η Μαρία συνέλαβε τον Υιό και λόγο του Θεού, τον Ιησού Χριστό, ο οποίος με την εκούσια θυσία και το μαρτυρικό «θάνατό» του, έσωσε το ανθρώπινο γένος από τον αιώνιο θάνατο, στον οποίο είχε οδηγηθεί, μετά από την εκδίωξη των πρωτοπλάστων από τον παράδεισο.

Το απολυτίκιο της γιορτής λέει:

«Σήμερα είναι η κυριότερη μέρα της σωτηρίας μας και η φανέρωση του Μυστηρίου, που ήταν από πολλά χρόνια κρυμμένο: Ο Υιός του Θεού θα γίνει άνθρωπος, Υιός της Παρθένου Μαρίας και ο Αρχάγγελος Γαβριήλ αυτό το χαρμόσυνο μήνυμα φέρνει. Γι' αυτό κι εμείς μαζί μ' αυτόν ας πούμε ζωηρά στην Παναγία: Χαίρε, Κεχαριτωμένη, ο Κύριος είναι μαζί σου.»

Η παράδοση λέει ότι αυτήν την ημέρα ούτε τα χελιδόνια δεν χτίζουν τις φωλιές τους.

Σε κάποιες περιοχές της πατρίδας μας, την ημέρα αυτή, τα παιδιά **βγάζουν από τα χέρια τους τον «Μάρτη»** και τον αφήνουν πάνω στις τριανταφυλλιές ή σε κλαδιά δέντρων, για να τον πάρουν τα χελιδόνια και να χτίσουν τις φωλιές τους.

Σε μερικές περιοχές της Ηπείρου, την παραμονή του Ευαγγελισμού, τα παιδιά ξεχύνονται στα χωράφια, **χτυπώντας κατσαρόλες, καπάκια τσουκαλιών και ότι μεταλλικό μαγειρικό σκεύος έχουν.** Πιστεύουν ότι με αυτόν τον τρόπο διώχνουν τα φίδια, που εκείνη την μέρα ξυπνούν από την χειμερία τους νάρκη. Με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, όπου υπάρχουν Χριστιανοί, αυτή την ημέρα γιορτάζουν τη χαρμόσυνη είδηση του Αρχαγγέλου και τιμούν την Παναγία. **(deus ex- βασικό μουσικό θέμα)**

1800 και κάτι

Τρίτη, 29 Μαΐου 1453, η Κωνσταντινούπολη, η πιο όμορφη πόλη της εποχής εκείνης, η βασίλισσα των πόλεων, έπεσε στα χέρια των Τούρκων. Ο Οθωμανικός στρατός μπήκε στην Πόλη εξαγριωμένος και σκόρπισε τον τρόμο, σφάζοντας και λεηλατώντας. Μαζί με την Κωνσταντινούπολη σκλαβώθηκε όλη η Βυζαντινή Αυτοκρατορία. Όλος ο Ελληνισμός!

Χρόνια μαύρα και πικρά για ολόκληρη την Ελλάδα.

Τίποτα δεν όριζαν οι γκιαούρηδες – έτσι αποκαλούσαν τους Έλληνες, οι Τούρκοι αφεντάδες. Δούλος του Τούρκου αφέντη, ο Έλληνας, έπρεπε να σκύβει το κεφάλι και να τον προσκυνά.

(1^η σκηνή)

Μεταφερόμαστε στο σπίτι μιας ελληνικής οικογένειας της εποχής των αρχών του 1800, λίγο πριν τη μεγάλη επανάσταση. Ο πατέρας, η γυναίκα του και τα τρία τους παιδιά προσπαθούν να επιβιώσουν.

(Μουσικό θέμα - deus ex)

(Ο πατέρας παίζει με τη φλογέρα- τα παιδιά τρώνε)

Μητέρα: Παιδιά ελάτε να φάτε.

Αλέξανδρος: Ε πατέρα, έλα να φάμε!!!

Πατέρας: Μη με διακόπτεις μωρέ όταν δημιουργώ. Πήγαινε κι έρχομαι.

(μετά από λίγο) Γυναίκα ήντα έχομε σήμερα; Βάλε γιατί πεινώ...

Μητέρα: Ψωμί, φακές κι ελιές... έστειλε και η μάνα μου λίγες μπάμιες! Θες να στις βάλω;

Πατέρας: Να με ξεκάνεις θες μωρέ! Τελευταία φορά που έφαγα φαγητό της μάνας σου κόντεψα να μείνω στον τόπο! Αφού ξέρει ότι δεν πρέπει να τρώω αλάτι... εκείνη εκεί, λύσσα για να με ξεκάνει!

Αλέξανδρος: Μας έχεις ταράξει ρε μάνα στα όσπρια!

Άρης: Α ρε φτωχολογιά... άδικη κοινωνία!!!

Πατέρας: Μαρή Βαγγελιώ, πήγαινε άρμεξε την κατσίκα να πιούμε λίγο γάλα!

Βαγγελιώ: Πάλι εγώ; Δεν μπορώ!

Πατέρας: Και ποιος να πάει μαρή; Πήγαινε Άρη...

Άρης: Πλάκα με κάνεις father; Έχω μαλώσει με την Ερατώ! Όποτε με δει με κυνηγάει!

Μητέρα: Με την κατσίκά μωρέ μάλωσες; Τι άλλο θα ακούσω θεέ μου!

Αλέξανδρος: Καλά δε ντρέπεστε ρε να κοροϊδεύετε τον πατέρα σας;

Πατέρας: Μπράβο Αλέξανδρε!

Αλέξανδρος Άντε ρε πατέρα πήγαινε άρμεξε εσύ την κατσίκα και βάλε μου και λίγο γάλα στο ποτήρι μου!!! Με 2 κουταλίτσες μέλι!

Πατέρας: Ου να χαθείτε τεμπελόσκυλα!!! Γυναίκα πήγαινε εσύ και φέρε μου και τις παντόφλες μου.

Αλέξανδρος: Είδατε τι κάνατε; Η μάνα τελικά την πλήρωσε. Άντε ρε μάνα και φέρε και τις δικές μου..

Βαγγελιώ: Σςςς... έχω όραμα!!! Κάποιος έρχεται...

Άρης: Σςςς... έχεις χαζέψει τελείως!!!

Βαγγελιώ: Σςςς κουτορνίθι... έχω όραμα είπα... Να...

(Χτυπάει η πόρτα)

Μητέρα: Καλησπέρα.

Αχμέτ: iyi akşamlar. Αυτό είναι για σας από τον αγά μας!!! Εις αλά, εις αλά...

Μητέρα: Βασίλη, ήρθε ένα χαράτσι από τη διοίκηση.

Ἄρης: Father τι εἶναι; ΕΝΦΙΑΣ;

Πατέρας: Νέο χαράτσι πάλι; Να με ξεκάνετε θέλετε μωρέ; Έχω 5 στόματα να θρέψω...

Αλέξανδρος: Πάλι όσπρια αύριο...

Πατέρας: Ήντα γράφει βρε; Για διάβασε;

Άρης: Χα...χα...ρα...

Πατέρας: Χάρακας;

Άρης: Χα...ρά...τσι!!! Χαράτσι!!!

Πατέρας: Ακόμα εκεί είσαι; Ήντα μαθαίνετε βρε στο σχολείο;

Άρης: Πολεμικές τέχνες.

Μητέρα: Ήντα λες βρε;

Άρης: Αλήθεια λέω... Ο Κότσος μου δίνει κλωτσιές, εγώ του κάνω μια καρατιά μέσα στην μούρη, ο Μάριος πετάει σαΐτες μιράζ 1821...και ο Πέτρος στοχεύει με τη σφεντόνα τον δάσκαλο, ο δάσκαλος παίρνει το όπλο του, τη βέργα και ξεκινάει. Σωστός πόλεμος!!!

Πατέρας: Ου να χαθείτε κοπρόσκυλα!!! Ε τι τραβάει κι αυτός ο δύσμοιρος ο δάσκαλος!

Μητέρα: Μη λες κοπρόσκυλο το παιδί!

(ο Άρης έχει πάρει κρυφά και τρώει το βαζάκι με το γλυκό)

Μητέρα: Να σας κεράσουμε λόγο γλυκό του κουταλιού;

Αχμέτ: Βάλε κυρά μαθές!

(η μητέρα ψάχνει το βαζάκι μα δεν το βρίσκει- βλέπει τον Άρη να το κρατάει και να το έχει αδειάσει!)

Μητέρα: Βρε κοπρόσκυλο, βρε τεμπέλη, βρε αχόρταγο πλάσμα!

Άρης: ρε mother... calm mother, calm!

Μητέρα: Θα σου αστράψω καμιά! Θα μου πεις calm...

Αλέξανδρος: Σςςς... Φέρε το σε μένα. Χαράτσι- Εδνά. Μέχρι το τέλος του μηνός να πληρώσετε 2 γρόσια, ως αποζημίωση για την παραχώρηση του δικαιώματος να ζείτε και να λατρεύετε το θεό σας!!! Το παρόν οφείλει να πληρώσει και ο μεγάλος υιός, ο οποίος έκλεισε το δωδέκατο έτος της ηλικίας του και να καταβάλλει 1 γρόσι.

Πατέρας: Ακούς Λενιώ; Και που ξες εσύ βρε ότι ο γιος μου είναι 12 χρονών; Χρονόμετρο είσαι;

Αχμέτ: Γκιουλέ Γκιουλέ φέρε το κορδόνι... Τώρα θα δούμε πόσο χρονών είναι ο γιος σου.

Άρης: Άλα... συστήματα η διοίκηση!!! Εξελιγμένα πράματα!

(Τα μικρά παιδιά ήταν απαλλαγμένα από το χαράτσι. Επειδή όμως οι Τούρκοι δεν ήταν εύκολο να εξακριβώσουν την ηλικία ενός παιδιού και για να μη χάνουν τα έσοδα του φόρου, είχαν επινοήσει και καθιερώσει την εξής μέθοδο εξακρίβωσης. Είχαν ένα κορδόνι μακρύ και το τύλιγαν δύο φορές γύρω από το λαιμό του παιδιού και σημάδευαν πόσο έφτανε. Στη συνέχεια το παιδί δάγκωνε το ένα άκρο του σχοινιού, ενώ ο Τούρκος περνούσε το κορδόνι πάνω από τη μύτη, το κούτελο και το κεφάλι του παιδιού μέχρι το σβέρκο. Αν το σημείο του σχοινιού που είχε σηματοδύσει έφτανε στο σβέρκο, τότε το παιδί θεωρείτο φορολογούμενος και έπρεπε να καταβάλει το συγκεκριμένο ποσό).

Γκιουλέ: Gel μπρε μορφονιέ... Μμμμ... Από ότι βλέπω το κορδόνι δείχνει ότι είναι πάνω από 12...

Αχμέτ: Οπότε ραγιά πρέπει να πληρώσεις και για τον γιο σου... Θα σου έρθει σχετικό έγγραφο πληρωμής με την ταχυδρομική Γαϊδούρ τσακ μπαμ! Γκιουλέ Γκιουλέ πάμε... Εις αλά, εις αλά...

Βαγγελιώ: Τσακ τι;

Αλέξανδρος: Τσακ... Μπαμ (της δίνει μια στο κεφάλι!!!)

Πατέρας: Βρε που να ψοφήσετε όλοι...!!!

Μητέρα: Θα μας πάρουν το χωράφι όμως αν δεν πληρώσουμε Βασίλη!

Πατέρας: Δεν θα ξαναπατήσετε στη γειτονιά τους! Και οι πολλές παρέες με την κόρη του Αγά κομμένες Αλέξανδρε! Εκσε;

Αλέξανδρος: Ποια τη Ναζλί; Πατέρα εγώ θα την πληρώσω την νύφη;

Πατέρας: Τι; Σιγά μην την κάνω και νύφη μου! Πρόσεχε καλά θα στα κόψω τα ποδάρια!

Ήντα κάνεις εσύ εκεί (Άρη);

Άρης: Προπονούμαι, όταν έρθουν οι Οθωμανοί να τους πλακώσω στο ξύλο.

Βαγγελιώ: Εντάξει ηρέμησε τώρα Αρούλη! Πήγαινε κοιμήσου!

Πατέρας: Γυναίκα, που να βρω εγώ τόσα λεφτά!!! Θα κάμω μου φαίνεται αυτό που έκαμε κι ο Θανάσης της Μαριώς. Θα πάω στα βουνά να κάνουμε κλεφτοπόλεμο στους Οθωμανούς.

Μητέρα: Τι είναι αυτά που λες; Κι εγώ ήντα θα κάμω εδώ με τρία παιδιά;

Αλέξανδρος: Μάνα δεν είμαι πια παιδί. Είμαι άντρας.

Άρης: Mother δεν είμαι πια παιδί. Είμαι άντρακλας.

Βαγγελιώ: Ακόμα δεν πήγε να κοιμηθεί αυτό; Θα ακούσουμε κι άλλες χαζομάρες; Πόσο να αντέξω πια εδώ μέσα!

Πατέρας: Σύρε ετοίμασε τα άρματα Αλέξη.

Βαγγελιώ: Άντε Αλέξη κουνήσου!

Αλέξανδρος: Πατέρα θα την χτυπήσω άσχημα!!!

Πατέρας: Γυναίκα, έτσι πρέπει να γίνει. Στην αρχή φοβόμουν να πάω μαζί με τους άλλους. Όμως η αλήθεια δεν πάει πια άλλο. Πρέπει και μπορούνε να είμαστε ελεύθεροι.

Βαγγελιώ: Πατέρα, κάτσε φρόνιμα. Δεν είσαι εσύ γι αυτά!!!

Άρης: Βρο φέρε το σπαθί... Θα πολεμήσω κι εγώ!

Βαγγελιώ: Να... έβγαλε γλώσσα και ο σπόρος!

Αλέξανδρος: Δηλαδή πατέρα θα πας και θα γίνεις επαναστάτης;

Πατέρας: Θα πάμε να προετοιμάσουμε την αντίσταση. Δεν πάει άλλο.

Βαγγελιώ: Όπα όπα... έχω όραμα...

Άρης: Τι βλέπεις τρελή;

Βαγγελιώ: Βλέπω ότι θα φας ξύλο!

Μητέρα: Τρελαθήκατε όλοι; Ρε Βασίλη Ρε Βασίλη...

Βαγγελιώ: Έχει πάντως επιχειρήματα η μητέρα...

Του Βασίλη

Βασίλη, κάτσε φρόνιμα, να γίνεις νοικοκύρης,

Για ν' αποκτήσεις πρόβατα, ζευγάρια κι αγελάδες,

Χωριά κι αμπελοχώραφα, κοπέλια να δουλεύουν.

Γυναίκα μου, εγώ δεν κάθομαι, να γίνω νοικοκύρης,

Να κάμω αμπελοχώραφα, κοπέλια να δουλεύουν,

Και να 'μαι σκλάβος των τουρκών, κοπέλι στους γερόντους.

Φέρε μου τ' αλαφρό σπαθί και το βαριό ντουφέκι,

Να πεταχτώ σαν το πουλί, ψηλά στα κορφοβούνια,

Να πάρω δίπλα τα βουνά, να περπατήσω λόγκους,

Να βρω λημέρια των κλεφτών, γιατάκια καπετάνιων

Και να σουρήξω κλέφτικα, να σμίξω τους συντρόφους,

Που πολεμούν με την τουρκιά και με τους Αρβανίτες.

(Για πού το 'βάλες καρδιά μου- μουσική)

Πουρνό φιλεί τη γυναίκα του, πουρνό ξεπροβοδιέται και ο πατέρας έφυγε στα όρη πια
πλανιέται...

(2^η σκηνή) -(Τα παιδιά πηγαίνουν στο σχολείο)

Τα παιδιά πήγαιναν σχολείο. Όχι κάθε μέρα αλλά όποτε μπορούσε ο ιερέας της περιοχής, καθώς οι πιο μορφωμένοι στην Τουρκοκρατία ήταν οι ιερείς. Οι μορφωμένοι Έλληνες είχαν διαφύγει στη δυτική Ευρώπη. Ξεκινάει έτσι και η παρέα μας να πάει στο σχολείο...

(matagkakis- μουσικό θέμα και καμπάνες) – δράση κίνησης

«Φεγγαράκι μου λαμπρό, φέγγε μου να περπατώ.

Να πηγαίνω στο σχολειό, να μαθαίνω γράμματα.

Γράμματα σπουδάγματα, του θεού τα πράγματα».

Άρης: Βαριέμαι πάλι σχολείο. Δεν πάμε να παίξουμε καλύτερα;

Θοδωρής: Ρε Άρη εμένα μου αρέσει το σχολείο! Ειδικά η γραφή και η ανάγνωση της Καινής Διαθήκης!!!

Μίλτος: Εσύ αγόρι μου έχεις πάρει τον στραβό τον δρόμο!!!

Αλέξανδρος: Άρη πήρες το κοντύλι και το αβάκιό σου;

Άρης: Κι έλεγα κάτι ξέχασα!!!

Μίλτος: Α ρε Άρη ξεχασιάρη και υπέρμετρα ερωτιάρη!!!

Θοδωρής: Παιδιά κοιτάζτε ποιοι έρχονται!!! Τα παιδιά από την Άνω Τουρκογειτονιά! Ο Αρσλάν, ο Αλή και η Ναζλί!

Αρσλάν: Γεια σου Άλεξ...

Αλέξανδρος: Αλέξανδρο με λένε !

Αρσλάν: Εντάξει ρε Άλεξ, μην νευριάζεις! Που πάτε;

Αλέξανδρος: Μη σε νοιάζει!

Αρσλάν: Τι είναι αυτά που κρατάτε;

Θοδωρής: Είναι.... (του κλείνει το στόμα ο Αλέξανδρος)

Αλέξανδρος: Κάτι σημειώσεις του Παπα-Γιώργη που τις είχε δώσει στη μάνα μου!

Νάζλι: Θα έρθετε το απόγευμα στη γειτονιά να παίξουμε;

Άρης: Όχι, γιατί ο father σου μας έχει ξεκάμει με τα χαράτσια που μας βάζει και οι γονείς μας δεν μας αφήνουν!

Αρσλάν: Eger aptal...

Ναζλί: Ο πατέρας μου λέει ότι σας φερόμαστε υπερβολικά καλά! Και ότι όσους επαναστατήσουν θα τους κρεμάσει! Γι αυτό... πες στους δικούς σου να μην μπλέξουν!

Αλέξανδρος: Υπερβολικά καλά; (κουνάει το κεφάλι του...) Οι συμπατριώτες μου πεινούν... εργάζονται για να πληρώνουν φόρους, φόρους, φόρους! Τα παιδιά αναγκάζονται να αναζητούν καλύτερη τύχη στις μεγάλες πόλεις ή το εξωτερικό! Αυτό το λες καλά;

Ναζλί: Μακάρι να μπορούσα να βγάλω άκρη με όλα αυτά! Άλλα ακούω σπίτι αλλά μου λες εσύ!

Αλέξανδρος: Ξέρω... είσαι στη μέση του κυκλώνα!

Ναζλί: Άστα τώρα αυτά! Έλα να περπατήσουμε για να ηρεμήσουμε λιγάκι! Δεν θα αφήσουμε τις αμαρτίες και την ξεροκεφαλιά των μεγάλων να μας χαλάσουν τη διάθεση! Εμείς δεν φταίμε σε τίποτα!

Αλέξανδρος: Έχεις δίκιο! Μακάρι να είχαμε γεννηθεί σε έναν άλλο κόσμο... δίκαιο, ειρηνικό και καλό!

(οι νέοι αποχωρούν...)

(μουσική- θα κάψω για χάρη σου και το φεγγάρι).

(matagakis- μουσικό θέμα)

3^η σκηνή- Στο μαντείο!

Ο πατέρας της Ναζλί, ο διοικητής Χαλίλ πήγαινε κάθε τόσο σε μια ιέρεια για να του πει το μέλλον...

Μελέκ: Καλώς τον πασά μου!

Χαλίλ: Κάτσε Μελέκ...

Μελέκ: Μάλιστα αφέντη μου! Τι σε φέρνει σήμερα εδώ;

Χαλίλ: Έχω υποψίες ότι κάτι σχεδιάζουν αυτοί οι Γκιαούρηδες εναντίον μου!

Μελέκ: Θα το μάθουμε πασάκο μου! **(κάνει τα μαγικά και λέει ξόρκια...)**

Μμμμ....

Χαλίλ: Τι 'ναι... ήντα βλέπεις;

Μελέκ: Δεν βλέπω καλά! Ένα σύννεφο είναι μπροστά μου! Ρίξε 5 γρόσια!!!

Χαλίλ: 5;

Μελέκ: Ναι... η ταρίφα ανέβηκε πασάκο μου λόγω της έκτακτης εισφοράς που επέβαλλε η Υψηλή Πύλη στα μαντεία μας! **(ο Χαλίλ αφήνει τα 5 γρόσια)**

Μμμμ... Τώρα ναι... τους βλέπω! Κάτι ετοιμάζουν! Σύντομα κιόλας!

Χαλίλ: Ποιοι είναι; Βλέπεις;

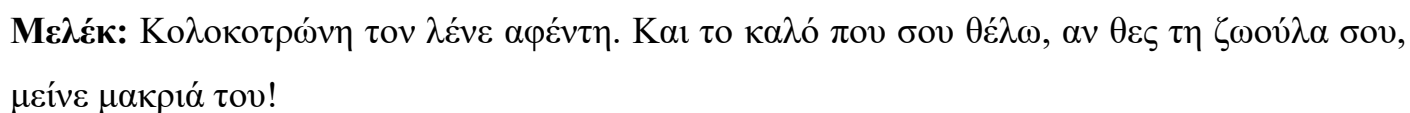
Μελέκ: Δεν βλέπω... έχει πολλή ομίχλη εκεί κάτω! Ρίξε άλλα 5 γρόσια! **(ο Χαλίλ αφήνει τα 5 γρόσια)** Τώρα έφυγε η ομίχλη... Ε βέβαια.. είναι αυτοί που μένουν στον κάτω μαχαλά! Επικοινωνούν με μια μυστική οργάνωση!

Χαλίλ: Είσαι σίγουρη;

Μελέκ: Ε τώρα παίζουμε; Έχω πτυχίο στη μαντεία και μεταπτυχιακό στη νεκρομαντεία! Έχω προϋπηρεσία στο μαντείο των Δελφών, της Δωδώνης και της Εφέσου! Τώρα κάνω το διδακτορικό μου στην κερατομαντεία!

Χαλίλ: Μμμμ... πρέπει να πάω να οργανώσω τη φύλαξή μου! Θα τους κρεμάσω όλους! Θα καταπνίξω αυτή την εξέγερση πριν καν αρχίσει!

Για πες μου τώρα... έχω ακούσει για έναν Κολοπετρώνη που οργανώνει τους Γκιαούρηδες και σπέρνει τον τρόμο στους Τούρκους πατριώτες. Πες μου, μπορώ να τον σκοτώσω και πώς;

Χαλίλ: Ε καλά τότες... Ας τον σταματήσει ο Ιμπραήμ! Η δική μου ζωή είναι πολύτιμη!

Μελέκ: Πασά μου, πριν φύγεις, αφήστε άλλα 10 γρόσια... είναι για την έκτακτη εισφορά που εσύ επέβαλλες για την κοινωνική αλληλεγγύη!

Χαλίλ: Merhamet (= έλεος)! Βρε μήπως τελικά έχουν δίκιο οι Γκιαούρηδες;

Η μεγάλη επανάσταση ήταν κοντά. Προετοιμαζόταν να ξεκινήσει και στον ελλαδικό χώρο. Είχε ξεκινήσει από τη Μολδοβλαχία. Τώρα ήταν η ώρα να ξεσηκωθεί η Πελοπόννησος, η Στερεά Ελλάδα, τα νησιά του Αιγαίου, η Θεσσαλία και η Ήπειρος. Οι Έλληνες πολεμούσαν κρυβόμενοι στα βουνά, κάνοντας επιθέσεις τη νύχτα... κάνοντας κλεφτοπόλεμο, μια και ήταν πιο λίγοι σε αριθμό από τους Τούρκους.

(4^η σκηνή)

Στη γειτονιά, οι γυναίκες συζητούν και ανησυχούν για την τύχη των αντρών τους, οι οποίοι πολεμούσαν στα βουνά κάνοντας γιουρούσι, και έχοντας για τροφή το κουρκούτι, δηλαδή ψωμί, ελιές, κρεμμύδια και λάδι...

(Μουσικό θέμα - Θα κεντήσω)

Μυρτώ: Μάθατε τι έγινε;

Μαριώ: Τι έγινε Μυρτώ;

Βαγγελιώ: Ναι... τι έγινε; Για πες; Γιατί αν δεν μας πεις δεν θα κοιμηθώ το βράδυ!

Άννα: Τι έγινε; Περίμενε να φέρω τον καφέ μου να μου τα πεις. **(πάει και φέρνει ένα φλιτζάνι με καφέ)**

Μυρτώ: Η Λενιώ του Κουτσοβασίλη παντρεύεται με τον Μαθιό του Κωσταλέξη.

Βαγγελιώ: Με τον Μαθιό;

Μυρτώ: Ναι

Βαγγελιώ: Του Κωσταλέξη;

Μυρτώ: Ναι σου λέω!

Άννα: Άστο καλό!!! Βρήκε τελικά άντρα αυτή η φοράδα;

Βαγγελιώ: Τι Κουτσομπόλες θεέ μου!!! Μια χαρά φοράδα είναι η κοπέλα!

Άννα: Για πες μου τώρα τι λέει το φλιτζάνι;

Μυρτώ: Μμμ... Δύσκολο δρόμο θα διαβείς.

Βαγγελιώ: Λογικό... μέσα στις λακκούβες είναι...

Μυρτώ: Μεγάλο φόρο θα πληρώσεις.

Άννα: Το λέει αυτό το φλιτζάνι;

Μυρτώ: Όχι μου το είπε η παπαδιά όταν ερχόμουν που συνάντησε τον ντιχταρντά των οικονομικών και της το είπε. Άκου τώρα... Βλέπω ένα Ε... Τώρα τι σημαίνει δεν ξέρω. Στεναχώρια βλέπω. Φουσκοθαλασσιές μυρίζομαι!

Βαγγελιώ: Πόσα μποφόρ; Όχι για να ξέρω!

Μυρτώ: Φουρτούνες σου έρχονται Άννα. Ξέχασα να σου πω! Η παπαδιά μάλωσε με την Δημήτραйна για το προξενιό που χάλασε και το Μιχαλιό έφυγε στα βουνά. Μα εγώ κάτι

άλλο ερχόμουν να σου πω... Α ναι! Κάποιοι ανατίναξαν μια τουρκική περίπολο και τώρα έρχονται οι Τούρκοι για αντίποινα.

Άννα: Τι πες τώρα Μυρτώ; Και κάθεσαι τόση ώρα και μας πιλατεύεις με κουτσομπολιά;

Μαριώ: Αχ... αυτός ο αχαΐρευτος ο άντρας μου θα το κάμε. Ησυχία δεν έχει. Χήρα θα με αφήσει. Αχ βρε Κυριάκο... Δε θα έχουμε καλά ξεμπερδέματα κοπελιές.

Μητέρα: Κακό αυτό κοπελιές!!! Πρέπει να προσέχουμε.

Βαγγελιώ: Μητέρα εγώ λέω να φύγουμε στο εξωτερικό. Να πάμε στο Παρίσι, στη Ρώμη, στη Μόσχα!!!

Μητέρα: Πάψε πια Βαγγελιώ!

Μαριώ: Και που είναι Μυρτώ τώρα τα παλικάρια;

Μυρτώ: Κρύβονται στα βουνά.

Μητέρα: Και ο Βασίλης είναι εκεί... Αχ Παναγιά μου βάλε το χέρι σου!

Μαριώ: Φοβάμαι για αντίποινα. Θα δεις που οι Οθωμανοί θα μας σκοτώσουν όλους!

Μητέρα: Να αραιώνουμε κοπελιές!!! Πηγαίνετε στα σπίτια σας και κλειδωθείτε μέσα!

Βαγγελιώ: Α δεν μπορώ μαμά... έχω κλειστοφοβία!

(Μουσικό Θέμα - Τζιβαέρι)

Ακολούθησε ανθρωποκυνηγητό των Ελλήνων από τους Οθωμανούς, οι οποίοι εκδικούνταν και τιμωρούσαν σκληρά, όποια περιοχή τολμούσε να επαναστατήσει εναντίον τους. Αιχμαλωσίες (εικόνα/δρώμενο) - **(two steps- μουσικό θέμα)** και Σφαγές Ελλήνων από τους εξαγριωμένους Οθωμανούς. (εικόνα/δρώμενο) - **(two steps- μουσικό θέμα)**

Παντού νεκρική σιγή... Παντού σιωπή... **(Μουσική- two steps)**

(Χτυπάει η πόρτα)- Η Λενιώ ανοίγει...

Μητέρα: Βασίλη! Ήντα έγινε;

Πατέρας: Με πήρε ένα τούρκικο βόλι γυναίκα στα πλευρά αλλά μ' αγαπά ο Θεός!

Μητέρα: Έλα κάθισε! Πώς πάει ο αγώνας;

Πατέρας: Πήραμε την Τριπολιτσά και τα γύρω κάστρα. Μόνοι μας παλεύουμε με το Θεριό. Λίγοι αλλά πατριώτες! Οι πολιτικοί γυρεύουν να φυλακίσουν τους οπλαρχηγούς μας. Πανάθεμά τους! Αντί να είμαστε ενωμένοι σε τούτη εδώ την κρίσιμη στιγμή πάλι τρωγόμαστε μεταξύ μας!

Μητέρα: Έχει ο Θεός Βασίλη μου!

(medieval ballad-μουσικό θέμα)

Με αγώνες και θυσίες που κράτησαν επτά ολόκληρα χρόνια, κατάφερε η Ελλάδα να λευτερωθεί. Πολλοί είπαν, πως ο ξεσηκωμός των Ελλήνων εναντίον των Τούρκων, ήταν καθαρή τρέλα. Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης μετά την επανάσταση, είπε: Αν δεν είμαστε τρελοί, δε θα κάναμε την επανάσταση, γιατί έπρεπε να σκεφτούμε για τα πολεμοφόδια και τις δουλειές μας, να υπολογίσουμε την τούρκικη δύναμη αλλά και τη δική μας. Πάντα πρέπει να επιδιώκουμε τη συμφιλίωση και την ειρήνη. Αυτά είναι τα ύψιστα ιδανικά. Πάντα όμως με σεβασμό στο παρελθόν και την ιστορία μας... Μερικοί από τους ήρωες της επανάστασης ήταν: ο πατριάρχης Γρηγόριος ο πέμπτος, ο Κολοκοτρώνης, ο Κανάρης, ο Αθανάσιος Διάκος, η Μαντώ Μαυρογένους, η Μπουμπουλίνα, ο Καραϊσκάκης, ο Μάρκος Μπότσαρης, ο Οδυσσέας Ανδρούτσος και άλλοι πολλοί. Το [1830](#) αναγνωρίζεται η ανεξαρτησία του νέου ελληνικού κράτους. Τότε ως πρωτεύουσα κηρύχθηκε η Αίγινα. Εγκαθιδρύθηκε μοναρχία το [1833](#). Η πρωτεύουσα τότε μεταφέρθηκε στην [Αθήνα](#). Η εθνική **σημαία της Ελλάδας** περιέχει εννέα ισοπαχείς, οριζόντιες και εναλλασσόμενες λευκές και κυανές παράλληλες λωρίδες. Μέσα σε ένα κυανό τετράγωνο στο πάνω προϊόστιο μέρος, υπάρχει ένας λευκός σταυρός. Οι εννέα λωρίδες αντιστοιχούν στις συλλαβές της ιστορικής φράσης "Ελευθερία ή Θάνατος". Ο σταυρός συμβολίζει τους τέσσερις ορίζοντες, (κατά άλλους, είναι πανάρχαιο σύμβολο του δυισμού και συμβολίζει τα τέσσερα στοιχεία της φύσης), ενώ ο σταυρός στον ιστό, το επίσημο θρήσκευμα της χώρας, τον χριστιανισμό. (μουσικό θέμα- *deus ex*)

(Τα παιδιά σχηματίζουν με πανιά την ελληνική σημαία- κομμάτι-κομμάτι)

Η πρώτη ελληνική σημαία (1822-1978)

